

סבא אבנר / נועם קולקופסקי (נמצא באוסטרליה)

דברים בהלוויה [קרא: יהונתן קולקופסקי]

לא מזמן, באחת הצמתים בחיי, חבר המליץ לי להסתכל על הסיטואציה מלמעלה, כמו ג'ירפה.

במקרה באותו היום קראתי שלג'ירף בוגר יש את הלב הכי גדול מבין החיות ההולכות על כדור הארץ. לאחר לבטים, מחשבות, וניסיון להסתכל על התמונה הגדולה, מלמעלה, מנקודת מבט של ג'ירף - החלטתי ללכת עם הלב.

סבא - בעיניי תמיד תהיה ג'ירף. אני בטוח שהרבה אנשים כאן יעידו שאפשר היה להרגיש את גודל הלב שלך בכל חיבוק חזק, חיוך, נשיקה בראש, או איזה הערה צינית לחבר שעובר מולך בשבילי הקיבוץ. בט"ו בשבט ובימים שלאחריו, ניסיתי להתקשר אליך ולאחל מזל טוב, לברך אותך, ולהגיד לך כמה בר מזל אני מרגיש שאתה סבא שלי. אבל לא ענית. בפעמים הקודמות שדיברנו הסברת לי שזה שאתם לא מתקשרים, או לפעמים לא עונים - זה לא אומר שאתם לא מתגעגעים (או "מגעגעים" כמו שנהגת לומר). בשבוע שעבר חגגתי 28 במלבורן, אוסטרליה. באמצע המסיבה עם החברים הקרובים שלי, התקשרת אליי בשיחת וידאו מהבוטיק. על הכתפיים שלך נמצא הנכד לב ונותן לך נשיקות בקרחת. איחלת לי בריאות ולהמשיך לעסוק במה שמשמח אותי. אמרת לי שאתה גאה בי ואוהב אותי. כמובן שסיפרת לי כמה אתה שמח בבוטיק - המשחקייה החדשה שלך, וכמה אתה נהנה להיות עסוק. מיד רצתי לפינה שקטה וניצלתי את השיחה איתך כדי להגיד לך כמה אני אוהב אותך, וכמה אתה משמעותי עבורי - הטיוולים לשדות לראות את הכותנה, שמיעת תקליטים בפטיפון בבית שלכם, הפסקות הגלידה במוסך, איסוף אבוקדואים (מהארץ בלבד), הארוחות בחדר האוכל, הסיפורים על הקיבוץ של פעם, או פתירת תשבצים בבית אחרי ארוחת ארבע. כל אלה תמיד יישארו חלק ממני.

תודה סבא-ג'ירף.

